

அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை' என வாழ்ந்த அடியார்கள்,  
இல்வாழ்விற்கு அடிப்படை அறமான விருந்தோம்பலை மாபெரும் அறமாகப்  
போற்றிய திறத்தைப் பெரியபுராணம் வழிநின்று பகுத்தாய்ந்து விளக்கமளிக்க

முன்னுரை:

“□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□”

(□□□□□ 84)

என்னும் திருக்குறள்,நம் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்களை  
முகமலர்ச்சியுடனும் இன்பத்துடனும் வரவேற்பவர்கள்,தம் இல்லத்தில்  
தாமும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார்கள் என்று கூறுகிறது.

தமிழ் இலக்கிய மரபில், இல்லற வாழ்க்கை ஒரு மிகச் சிறப்பான  
அறவழியாகக் கருதப்படுகிறது. திருக்குறளில் குறிப்பிட்டபடி, இல்லற  
வாழ்க்கையின் முக்கியமான அம்சம் விருந்தோம்பல் ஆகும்.  
விருந்தோம்பலை உயர்த்திப் பேணும் தன்மை இல்லறத்தின் அடிப்படை  
அறமாகச் சொல்கிறது. "அறம் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை" என்கிற புராணக்  
கருத்தின் அடிப்படையில், இல்லறம் மாபெரும் அறமாகவும் ஒழுக்கமாகவும்  
கருதப்படுகிறது. இந்நிலை பெரியபுராணம் வழியாக மேலும்  
தெளிவடைகிறது.

பெரியபுராணம் என்பது சைவ அடியார்களின் வாழ்க்கையின் விவரங்களைப்  
பதிவு செய்கின்றது. இந்த இலக்கியம், ஒவ்வொரு சைவ நாயன்மாரின்  
அறவழியையும், குறிப்பாக விருந்தோம்பலின் முக்கியத்துவத்தை  
விளக்குகிறது. சம்பந்தர் நாயனார், அப்பர், சுந்தரர் போன்ற அடியார்கள்  
தங்கள் இல்லற வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பலை உயர்த்திய விதம்,  
அவர்களின் வாழ்க்கையை மகத்தான அறவழியாகக் காட்டுகிறது.

அறம் என்பது, குறிப்பாக விருந்தோம்பல், இல்லறத்தில் உயர்வான  
முறையாகக் கருதப்படுகிறது. விருந்தோம்பலைக் கடைபிடிக்காத  
வாழ்க்கை அறமற்றதாக கருதப்படும். இவ்வாறு, விருந்தோம்பலின் சிறப்பை  
உணர்த்தும் எண்ணங்களில், பெரியபுராணம் நம் தமிழர் பண்பாட்டை  
அறவழியில் நிலைநிறுத்துகின்றது.விருந்தோம்பலை மாபெரும் அறமாக  
அடியார்கள் கருதினர் என்பதற்கான சான்றுகளுடன் அந்தக் கூற்றினை  
மெய்ப்பிக்கும் இக்கட்டுரையைக் காண்போம்.

இல்வாழ்வில் அறம் – விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் என்பது நம்மையோ,நம் குடும்பத்தையோ,நம் சுற்றத்தையோ நாடி வரும் உயிர்களுக்கு,நல்ல உணவும் தங்க இடமும் கொடுத்து அவர் மனம் கோணாது இன்பத்துடனும் மனநிறைவுடனும் அவர் வந்த வேலைகளை முடிக்க நாம் வழிவகுப்பதே ஆகும்.

“விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று”

(□□□□□ 82)

என்னும் வள்ளுவரின் வரிகள்,விருந்தோம்பலின் முக்கியத்துவத்தை ஓர் எளிமையான உவமையுடன் எடுத்துரைத்துள்ளார்.அவர் கூறுவதாவது,வீட்டில் விருந்தினரை அமர வைத்து விட்டு,தாம் மட்டும் உணவு உண்பது என்பது விரும்பத்தக்கச் செயல் அல்ல என்பதை நவில்கிறார்.

இதன்வழி தான் அனைத்து தமிழ் சமூகமும் இயங்கியுள்ளது. பெரியபுராணம் விரும்பந்தோம்பலை உயிரை விட மேன்மையான அறமாக கருதியதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன.பெரியபுராணத்தில் அடியார் எனப்படும் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை எடுத்துக்காட்டாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் விருந்தோம்பலை அறமாக உயர்த்திப் பேணியதால், அவர்களின் வாழ்வு அறநெறிகளால் நிரம்பியது.பெரியபுராணம் வழியாக நாம் அறிய வேண்டியது, அறவழியை மிகுந்த பக்தியோடு வாழ்ந்தவர்களது வாழ்க்கை முறைகள் மற்றும் அவர்கள் முன்னெடுத்த தொண்டுகளும்.

பெரியபுராணத்தில் விருந்தோம்பல்

திருத்தொண்டர் புராணம் என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபுராணத்தில் விருந்தோம்பல் மிக மிக முக்கிய அறம் என்பதற்கான சான்றுகள் மிகுதியாகவே உள்ளன. இதில் அடங்கிய கதைகள், நம் தமிழ் பண்பாட்டில் மிகுந்த பாகமாகக் கருதப்படும் அறவழிகளை உணர்த்துகின்றன.

திருநாவுக்கரசர் மீது இருக்கும் மிகுந்த பக்தி காரணமாக அவர் பெயரில் ,தண்ணீர்பந்தல் அமைத்து வழிப்போக்கர்கள் எல்லோருக்கும் தாகம் தணித்த அப்பூதியடிகளின் விருந்தோம்பல் அறம்,இல்லற வாழ்க்கையின் நெறி வியப்பூட்டுகிறது.

“வந்தணைந்த வாகீசர் மந்தமா ருத்தீதப்

பந்தருடன் அமுதமாம் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்

சிந்தைவியப் புறவருவார் திருநாவுக் கரசெனும்பேர்

சந்தமுற வரைந்ததனை எம்மருங்கும் தாங்கண்டார்.”

(பெரியபுராணம்)

திருநாவுக்கரசர் அவர்கள், அளவற்ற மக்கள் நடந்து செல்லும் பாதையில் கருணையுள்ள பெரியோர் உள்ளம் போல் இருக்கும் தண்ணீர்பந்தலை வந்து அடைந்ததும், இளந்தென்றல் வீசும் அடைக்கலத்தையும், அமுதாகிய தண்ணீரையும் காண்கிறார். அதில் அவர் பெயர் இருப்பதைக் கண்டு வியப்படைகிறார் என்று இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகிறது.

இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை அமைத்தது அப்பூதி அடிகள் தான். அவர் திருநாவுக்கரசர் மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டதால், தன் வீட்டில் உள்ள அனைத்து பொருள்களுக்கும், அவர் மகன்களுக்கும் கூட திருநாவுக்கரசர் என்றே பெயர் சூட்டியுள்ளார் என்பதற்கான பதிவுகளும் பெரியபுராணத்தில் உண்டு.

அதேபோல, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவர்களின் வாழ்க்கையும், விருந்தோம்பலின் சிறப்பினைக் காட்டுகிறது. சுந்தரர் தம்முடைய இல்லத்தில் விருந்தோம்பலை மிக உயர்ந்ததாகக் கருதி, அதனை சரியான முறையில் மேற்கொண்டார்.

|          |            |          |             |
|----------|------------|----------|-------------|
| “நின்றே  | துணையெனத்  | தானடா    | நின்றார்    |
| நின்ற    | முத்தமிழ்  | நாட்டற   | நின்றார்    |
| கின்றான் | தந்த       | கிதுதிவா | யின்னர்தாம் |
| கின்று   | குன்றியேன் | என்று    | கருதுவார்.” |

(பெரியபுராணம்)

இங்கு அவர் தன்னுடைய இல்லத்தில் விருந்தினரை வரவேற்று, அவர்களுக்கான உணவை எளிமையாகச் செய்தார். விருந்தோம்பலை எளிய செயலாக எடுத்துக்கொண்டது தான் அவரது அறத்தின் ஆழமான புரிதலாகக் கருதப்படுகிறது. அவருடைய இந்த செயல்கள், அவரது மனிதநேயத்தையும், அறவழியையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

விருந்தோம்பலின் ஊடாக, மனிதர் தமது வாழ்க்கையின் எல்லாப் பகுதியிலும் உயர்ந்தவராக கருதப்படுகிறார். விருந்தினருக்குப் பரிபாலனை செய்யும் செயல், தெய்வீகமானதாகக் கருதப்படுகிறது. பெரியபுராணத்தின் கருத்துப்படி, இவ்வாறான அறவழிகளின் மூலம், மனிதன் தன்னை அறியவும், இறைவனை அடையவும் வழிகாட்டப்படுகிறது. விருந்தோம்பல், இல்லற

வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய அறவழியாக மட்டுமல்ல, ஒரு தொண்டாகவும், புனிதமான செயலாகவும் காணப்படுகிறது.

“வந்தோர் அனைவர்க்கும் வணங்கியே நின்று  
உண்டலம் செய் பணிவிலோர் உலவும் உரித்தோர்  
தந்தையார் தானே அப்பம் துணையும்  
மெய்யோன் சேடர் பெரியார் புகழும் எனவால்.”  
(பெரியபுராணம்)

இந்தப் பாடல் வரிகள், விருந்தோம்பலின் உயர்வை காட்டுகின்றன. விருந்தினருக்கு உணவளித்து, அவர்கள் முழுமையாக திருப்தியடைந்த பின்னரே தாம் உணவுண்ணும் ஒழுக்கம், நாயன்மார்கள் வாழ்வின் மாபெரும் அடையாளமாக விளங்குகிறது.

**விருந்தோம்பல் எங்கள் உயிருக்கும் மேல்**

அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்கரசர் மீது எவ்வளவு பக்தி வைத்துள்ளார் என்பதை, திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப்பந்தல் மூலமும், அவர்தம் இடையே ஆனா உரையாடல் மூலமும் அறிந்து கொள்கிறார். அவர் தான் திருநாவுக்கரசர் என்று அப்பூதி அடிகளிடம் அவர் கூறியவுடன், அப்பூதியடிகள் செய்வதறியாது திகைக்க, தம் இல்லத்தில் உணவு அருந்தி இளைப்பாற அழைக்கிறார்.

“ஆசனத்தில் பூசனைகள் அமர்வித்து விருப்பினுடன்  
வாசம்நிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்  
தேசமுய்ய வந்தவரைத் திருவமுது செய்விக்கும்  
நேசமுற விண்ணப்பம் செயஅவரும் அதுநேர்ந்தார்.”

(பெரியபுராணம்)

இப்பாடல் வரிகளில், அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்கரசருக்குப் பூசை செய்து அவரை வழிப்பட்டு, திருநீற்றுக் காப்பேந்தி அணிந்து, அவரைத் திருவமுதம் செய்தருள விண்ணப்பிப்பதையும், அவர் விண்ணப்பத்தை ஏற்பதையும், தெய்வ புலவர் நான்கடிகளில் விளம்பியுள்ளார்.

திருநாவுக்கரசர் இல்லத்திற்கு வருகிறார். அவர் உணவு உண்பதற்காக தூய்மையான நல்ல காய்கறிகளைக் கொண்டு அறுசுவை உணவைச் செய்கிறார். அவருக்கு உணவு படைக்க மிகவும் இளமையான

வாழைக்குருத்தை அரிந்து வருமாறு மூத்த திருநாவுக்கரசர் என பெயரிடப்பட்ட அவர் மூத்த மகனை அனுப்புகிறார். அவர் செல்கையில் அங்கு நல்ல பாம்பு தீண்டி உயிர் இழக்கிறார். ஆனால் இது திருநாவுக்கரசருக்குத் தெரிந்தால் வருத்தம் அடைவார் என்று,இதை மறைத்து,அப்பூதி அடிகளும் அவர் மனைவியும் உணவு படைக்கிறார்கள்.அவர் வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினர் வருந்த கூடாது என்ற உயர்த்த பண்பைப் பின்பற்றும் விதமாக,இதை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்தம் மகனின் உயிரை விட மேலாக விருந்தோம்பலைக் கருதி இருக்கிறது புலன்படுகிறது.

**“நல்லதாய் தந்தைஏவ நானிது செயப்பெற் றேனென்று  
ஒல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரியவாழை  
மல்லலம் குருத்தை ஈரும் பொழுதினில் வாள ராவொன்று  
அல்லலுற் றழுங்கிச் சோர அங்கையில் தீண்டிற் றன்றே.”**

(பெரியபுராணம்)

இப்பாடல் வரிகளில்,திருநாவுக்கரசருக்குச் சேவை செய்வதை நினைத்து பெருமிதம் கொண்டு, மூத்த திருநாவுக்கரசர் தோட்டத்திற்குள் செல்லும் போது,பாம்பு தீண்டிய நிகழ்வைக் குறிக்கிறது.

**அறவழி கடைபிடிக்கும் வாழ்க்கை**

அறவழியில் இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொள்வது, ஒருவரது வாழ்க்கையின் ஒழுக்கத்திற்கு அடிப்படை ஆகும். அறம் இல்லாத வாழ்க்கை, தாழ்ந்தது, குறைபட்டது என்று கூறப்படுகிறது.விருந்தோம்பல் இல்வாழ்வின் அடிப்படையான அறமாக கருதப்படுகிறது. பெரியபுராணம் மற்றும் திருக்குறளில் சொல்லப்பட்ட அறவழிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழர் பண்பாட்டில், விருந்தோம்பலுக்கான முக்கியத்துவம் நிலைத்திருக்கிறது. சமூகத்தின் நல்லிணக்கத்திற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் இது இன்றியமையாததாகிறது.

சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு, விருந்தோம்பல் போன்ற உள்ள அற வழிகளின் பங்களிப்பு பெரிது. விருந்தோம்பலின் ஊடாக, அன்பு, பரிவு, உடன் வாழ்தல் போன்ற குணங்கள் வளர்கின்றன. இந்நிலை, பெரியபுராணம் வழியாக எளியவாகவும் தெளிவாகவும் நமக்கு கற்றுத்தருகிறது.இவ்வாறு, பெரியபுராணம் நம்முள் இல்லறத்தில் அறவழிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது. விருந்தோம்பல் இதன் முக்கியமான பகுதியை வடிவமைக்கிறது.

## விருந்தோம்பல்-ஒரு தெய்வீக செயல்

பெரியபுராணத்தில் விருந்தோம்பல், இல்லற வாழ்வின் முக்கியமான அறவழியாகக் காணப்படுகிறது. தமிழர் பண்பாட்டில் விருந்தோம்பலுக்கான இடம் எப்போதும் உயர்வாகவே இருந்து வருகிறது. விருந்தோம்பலை அறமாகக் கொண்டு, ஒழுக்கவழியைப் பின்பற்றி வாழும் நாயன்மார்கள், தங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இதனை ஒரு புனிதக் கடமையாகக் கருதினர். விருந்தினருக்கு உணவளிப்பது, அவர்களை வரவேற்று பராமரிப்பது, எல்லா பண்பாட்டிலும் உள்ளபோதிலும், தமிழர் வாழ்வில் அது ஒருவகை தெய்வீக செயலாகப் பார்க்கப்பட்டது. இதை நம் தமிழ் சமுதாயத்தின் அடிப்படையான பண்பாடாக உருவாக்கியதன் பின்புலத்தை, பெரியபுராணம் போன்ற புராணங்களின் மூலமாக நம் முன்னோர்கள் வாழ்த்தியதற்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

விருந்தோம்பலின் வழியாக, ஒருவர் அறவழியைப் பின்பற்றுவதோடு, தனது வாழ்வை முழுமையான ஒழுக்கத்தில் செலுத்த முடிகிறது. திருக்குறளில் சொல்லப்பட்டவாறு, விருந்தோம்பல் இல்லறத்தில் ஒழுக்கம் மற்றும் மகிழ்ச்சியை நிலைநிறுத்துகிறது. பெரியபுராணம் நாயன்மார்களின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், இந்தக் கொள்கையைத் தாங்கிப் பின்பற்றியதை எளிமையாகவும், இன்றியமையாததாகவும் எடுத்துரைக்கிறது.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் போன்ற நாயன்மார்கள், தங்கள் வாழ்க்கையில் விருந்தோம்பலை உயர்த்திப் பேணியதால், அவர்களின் வாழ்வில் மாபெரும் இறையருளும், மகத்தான அறவழிகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இதன் மூலம், அவர்கள் தங்களை ஒரு உயர்ந்த அறவழியிலிருந்து கொண்டு சென்று, சைவ அடியார்களாக உயர்ந்தனர்.

## இன்றைய சமூகத்தில் அறவழியின் செயல்பாடு

இன்றைய சமூகம் நிறைய பரிணாம வளர்ச்சியின் விளைவாகவே அமைந்திருக்கிறது. அதற்கேற்றார் போல அறநெறிகள் மாறியப்படி தான் இருக்கின்றன. தற்போதைய நிலையில், மனிதம் சுயநலம் நோக்கி ஓடிக்கொண்டுள்ளது. நவீன உலகில், அறவழிகளைக் கடைப்பிடிப்பது சற்று சிரமமாகத் தோன்றலாம். இருந்தாலும், சமூகத்தின் நலனுக்காக, அறத்திற்கான இடம் நமக்குள் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறது. "விருந்தோம்பல்" என்ற அறவழி இன்றும் அன்றைய சமூகத்தைப் போலவே மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கின்றது. தமிழ் இலக்கியங்களின்

தாக்கங்கள் மனிதர்களைச் சிந்திக்க வைத்து நெறிபடுத்துகிறது என்று உறுதியாக கூறலாம். திருக்குறள்,பெரியபுராணம்,சிலப்பதிகாரம்,திருமுலம் மற்றும் பல நூல்களின் அறக்கருத்துகள் இன்றும் மக்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.விருந்தோம்பல் பற்றி வள்ளுவமும்,பெரிய புராணமும் இசைந்துள்ள விதமும் அதில் இடம் பெற்று இருக்கும் உவமைகளும் உவமேயங்களும் வியப்பூட்டுகின்றன. இது எக்காலத்திலும் மனிதம் செழித்தோங்க உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

## முடிவுரை

“□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□”

(□□□□□ 86)

என்னும் வள்ளுவர் மொழி,எவன் ஒருவன் விருந்தினரை நல்லவிதமாக நடத்துகிறானோ,அவன் விண்ணுலகில் அதே நல்வித விருந்தோம்பலை அனுபவிப்பான் என்று,விருந்தோம்பலின் விளைவைச் சொல்லி மனிதர்களை விருந்தோம்பல் கடைப்பிடிக்க ஊக்குவிக்கிறது.

விருந்தோம்பலின் உட்கருத்து என்னவென்றால், ஒருவர் தனது மனதின் அமைதியை, ஆளுமையை, பக்தியையும் சமூகத்தின் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். விருந்தோம்பல் இன்றியமையாததாக இருந்தால் மட்டுமே, சமூகத்தில் ஒற்றுமையும் அமைதியும் நிலைத்து நிற்கும். பெரியபுராணத்தின் ஒவ்வொரு கதையிலும், விருந்தோம்பலை ஒரு அறவழியாகக் கடைப்பிடிக்கச் சொல்லியிருப்பது, அதன் உயர்ந்த கருத்தினை வெளிப்படுத்துகிறது.

இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெரியபுராணம் எப்போதும் நம் வாழ்வின் அறவழிகளை உணர்த்தும் ஒரு முக்கிய இலக்கியமாக விளங்குகிறது.

## Reference

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□-□□□□□□□□

[பெரியபுராணம் - தமிழ் விக்கிப்பீடியா \(wikipedia.org\)](http://wikipedia.org)

[திருக்குறள் அதிகாரம் 9 | Thirukkural adhikaram 9 in Tamil \(dheivegam.com\)](http://dheivegam.com)

[10th-Tamil.pdf - Google Drive](#)